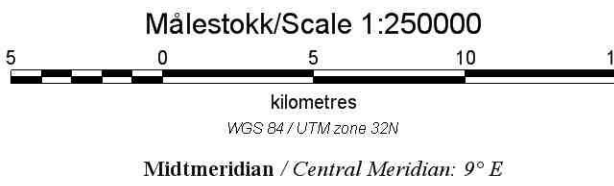

AEROMAGNETISK ANOMALIKART

AEROMAGNETIC ANOMALY MAP

Generell beskrivelse

Kartet er sammensatt av flymagnetiske data. Flyhøyde, profilretning og profilavstand til de flymagnetiske målingene varierer mye. Profilavstanden er minst over fastlands-Norge (0,5-2,5 km), og størst over kontinentalsokkelen (3-6 km). Fjellområdene med ujevn topografi på Vestlandet og i Nord-Norge er målt på konstant barometrisk høyde (800, 1000 og 1500 m) mens det i de øvrige områdene på fastlands-Norge er fløyet med konstant terrengklaring (150 og 300 m). Magnetfeltet er ikke omregnet til en felles flyhøyde.

De flymagnetiske data fra fastlands-Norge og kontinentalsokkelen er basert på et 500x500 m rutenett interpolert fra digitaliserte håndkonturerte kart. Anomalikartet er beregnet ved å trekke det globale referansefeltet DGRF 1965.0 (Definite Geomagnetic Reference Field 1965.0) fra det magnetiske totalfeltet. Kartet er produsert med en pseudo-relieff teknikk med 'belysning' fra sørøst. Denne type kart framhever lineasjoner og kontraster som ikke er så lett synlige på konvensjonelle konturkart.

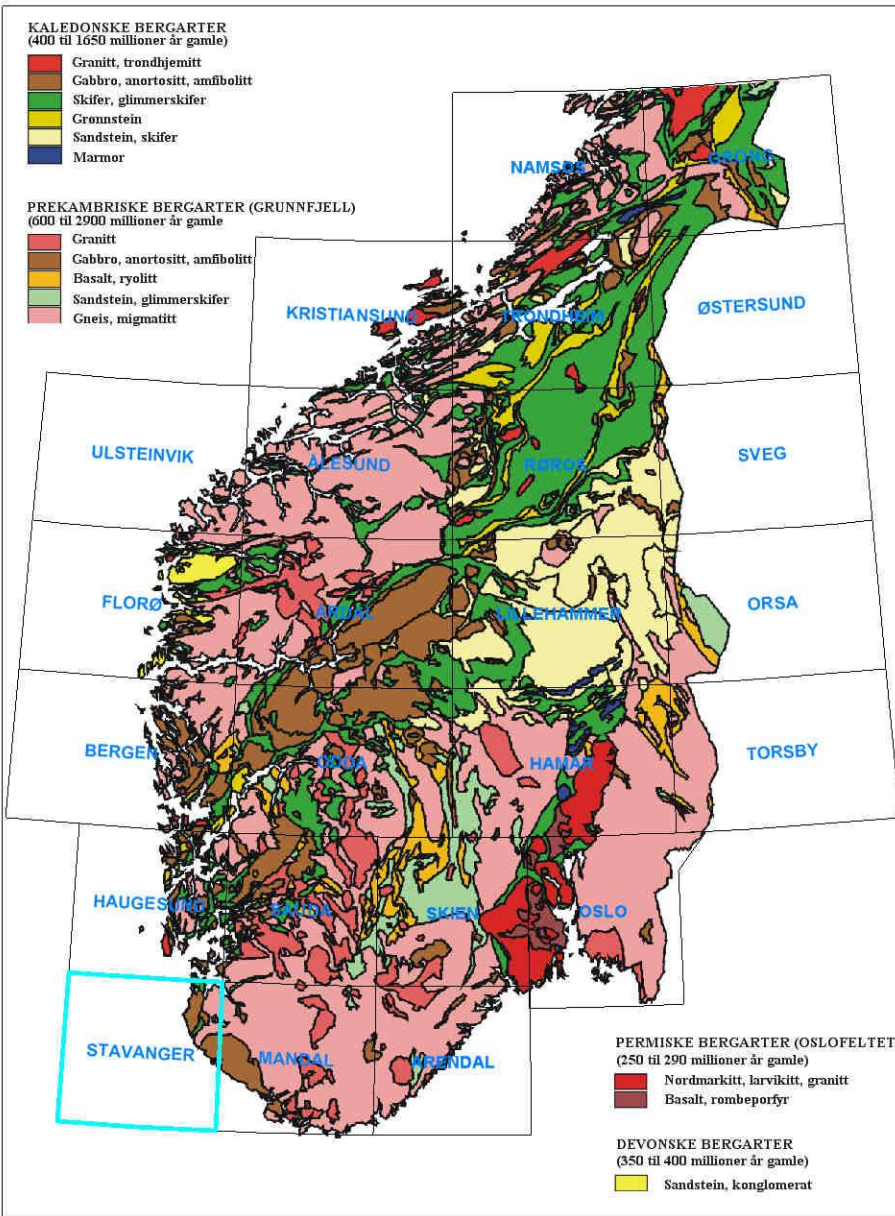
General description

The map is compound from airborne magnetic measurements. Flight altitudes, flying directions, and line-spacing of the aeromagnetic surveys varied widely. The line spacings were smallest over mainland Norway (0.5-2.5 km) and largest over the continental shelf (3-6 km). The mountainous areas with rough topography in western and northern Norway were flown at a constant barometric height (800, 1000 and 1500m) while the remaining areas of mainland Norway were drape-flown (150 and 300 m altitude). No attempt was made to transform magnetic-anomaly data to a common altitude.

The aeromagnetic data from mainland Norway and the Norwegian continental shelf are based on a 500x500m grid interpolated from digitised hand-drawn contour maps. The magnetic total field was reduced to anomaly values by using the Definite Geomagnetic Reference Field 1965.0 (DGRF 1965.0). The map was produced using a pseudo-relief technique with 'illumination' from the southeast. This type of map enhances lineations and contrasts not easily discernible in the conventional contour maps.

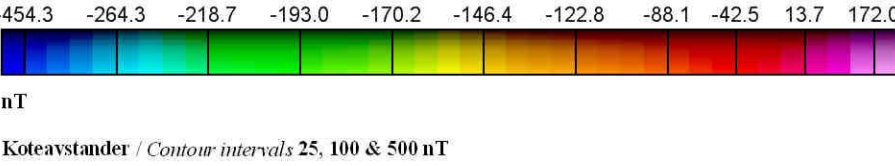
Berggrunnsgelogisk kart
1: 250 000 Serie

Bedrock maps
1: 250 000 Series

Tegnforklaring / Legend

- Susceptibilitet / Susceptibility, SI (utdrag fra database, minste avstand 1 km / extraction from database, minimum spacing 1 km)
- Bergartergrens / Lithological boundary (geologiske grenser tatt fra NGUs berggrunnsgelogiske kartserie 1:250 000 / geological boundaries are taken from the Geological Survey's corresponding 1:250 000 bedrock geological series)
- Forkastning / Fault
- Vei / Road

Dette kartet er utgitt i samme målestokk som det gravimetrisk residualkartet og det berggrunnsgelogiske kartet.

The present map covers the same area as the gravimetric and the bedrock geology maps.

Referanse til kartet / Reference to this map:

Gellin, J.
Aeromagnetisk anomalikart, Stavanger. Målestokk 1: 250 000.
Norges geologiske undersøkelse 2007.

Dette kartet kan bestilles fra:
Norges geologiske undersøkelse, N-7491 Trondheim (www.ngu.no).
This map can be obtained from:
Geological survey of Norway, N-7491 Trondheim (www.ngu.no).

Kartgrunnlag: N250 fra Statens kartverk, Ref. LKS8 2004/O3793

